

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetae Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs XLIIII. Deus, auribus nostris adiuimus &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

*Mæsta quid affligis corda premente metu?
Fide Deo, cui nunc letus præconiâ dicam,
Namq; salutis erit causa caputq; mea.*

PSALMVS XLIIII.

Deus, auribus nostris audiuius &c.

C*uius ab eterno diuina potentia nota est,
Tu, qui sine cares principioq; Deus.
Auditu patuit nobis patrumq; relatu,
Quanta suo fuerint edita signa suo:
Quando illos docuit tua dextera cadere gentes,
Dilectoq; dedit rura habitanda tuo.
Quando alienigenas statuisti perdere, vt horum
Subiiceres populo regna tenenda tuo.
Non tamen hanc hominum gladii tenuere salutē,
Tumq; suo victor robore nemo fuit.
At dextra virtute tuæ victoria parta est,
Tradidit hæc nobis regna tuusq; fauor.
Nostrorum integritas, & auorum vita, fidesq;
Præ cunctis populis, complacere tibi.
Nunc tu, summe Deo, mihi Rex fortissimus idem
Qui tua Iacobo firma statuta dabas. (es,
Vindice, nam nostros, te, debellabimus hostes,*

M

Nomine

Nomine sternetur gens inimica tuo.
Non arcus Scythicus mihi spes, celeresq; sagittæ,
Nec gladius tutum reddit ab hoste truci:
Sed tua dextra, Deus, vires ac robor a prestat,
Et reprimat, nobis qui, male, cunq; volunt.
Hinc tua perpetua decorabunt nomina laudes,
Quæ te non celebret, non erit vlla dies.
At nunc abiicimur? cur iam pudor occupat agros?
Vn nostras acies deseruisse, Deus?
Nos ne ideo fugitiua sinis dare terga, inimici
De nobis casis, vt spolia ampla ferant?
Nos, ouibus similes, mactamur præda malignis,
Dispersi in gentes, nos tua turba, sumus.
Nos vili vendis precio, ceu sordida scruta,
Abiiciens plebem, vt triste catharma tuam.
Opprobrium finis, te permittente, propinquis,
Vicinis sanna & fabula fœda sumus.
Nos exempla sinis fieri & prouerbia cunctis
Gentibus, hæc rident & capita alta mouent.
In nos ante oculos dispergunt scommata, nostros
Obtegit hinc faciem sanna pudorq; meam.
Quot blasphemantum cogor conuicia ferre?
Quorum odii sæui somnia vultus habet.

Hæc,

Hæc, licet indignè, patimur: memores tamen almi
Fœderis, obliti non tua iura sumus.
Nunquam fœdis fragi defecimus, at tua pacta
Seruando, fortes in statione sumus.
Cur igitur sæui nos oppressere Dracones?
Cur nos Cymmeriis obruimur tenebris?
Si neglecta Dei iacuisſent nomina nostri,
Hæc, manus tensa ad numina falsa forent.
Id Dominũ iustam meritò inflammasset ad iram:
Intima qui videt, & viscera nostra probat.
Quotidiè cadimus propter tua nomina caesi:
Mactandis ouibus conferimur miseri.
Surge Deus, noli longè indulgere quieti,
Euigila, nec nos destituisse velis.
Cur adeo abscondis faciem & tua lumina, nostri
Immemor & fletus, nec memor interitus?
Nostra anima est siquidè terra inclinata, nec au-
Stratq; humi infirmo surgere vèter humo. (det
Eia age, surge opifer nobis, fortissime Diuũm,
Pro bonitate tuos restituisse velis.